

Het college van B & W Waalwijk,
Postbus 10150,
5140 GB Waalwijk

Waalwijk, 29 december 2020

Onderwerp: schriftelijke vragen op grond van artikel 47 van het Reglement van Orde// Bijstandsuitkering en boodschappen

Geacht college,

Uit de media kwam onderstaande info vandaag tot ons. Om niet naar woorden te hoeven zoeken in deze diep- en dieptreurige aangelegenheid leggen wij u het bericht integraal voor:

"De gemeente Wijdmeren heeft ruim 7000 euro aan teruggevorderd van een vrouw die een bijstandsuitkering ontving en daarnaast vanwege haar hoge vaste lasten af en toe boodschappen van haar moeder kreeg. Dat meldt de site schuldfnfo.nl op basis van een uitspraak van de rechtbank Midden-Nederland. De rechtbank heeft de gemeente in het gelijk gesteld.

De vrouw ontving sinds december 2015 een bijstandsuitkering. Na een huiszoeking 'naar aanleiding van een signaal van het inlichtingenbureau' kwam de gemeente tot de conclusie dat de vrouw producten in huis had die zij gezien haar inkomen niet zelf had kunnen kopen. Uit een verklaring blijkt dat het hier gaat om boodschappen van de Albert Heijn. De vrouw laat in de verklaring weten dat haar moeder eens per week boodschappen doet voor hen beiden, waar ze ongeveer 50 euro aan kwijt is. Omdat de vrouw naar eigen zeggen bijna haar hele uitkering kwijt is aan vaste lasten, besteedde ze zelf ongeveer 10 euro per week aan boodschappen.

Het is voor iemand in de bijstand niet toegestaan boodschappen te krijgen, omdat dit 'een op geld waardeerbaar voordeel oplevert dat voor de vaststelling van het recht op en de hoogte van de uitkering van belang kan zijn'. Volgens de gemeente heeft de vrouw haar inlichtingenplicht geschonden en is daarom de waarde van de boodschappen op de bijstandsnorm in mindering gebracht. Het teruggevorderde bedrag is berekend volgens de Nibudnorm voor de dagelijkse boodschappen, die bedraagt 6,41 euro per dag. De vrouw is tegen de beslissing in beroep gegaan, maar dat is door de rechtbank nu ongegrond verklaard.

Schuldfnfo concludeert in een naschrift:

Formeel juridisch lijkt het allemaal wel te kloppen. De gemeente is volgens de Participatiewet verplicht om het hele bedrag terug te vorderen. De gevolgen zijn echter voor betrokkene desastreuus. Naast een terugvordering van ruim € 7000 zal ook

(verplicht) een boete zijn opgelegd van waarschijnlijk 50% van het teruggevorderde bedrag (€ 3500), omdat er sprake is van schending van de inlichtingenplicht. Ruim € 10.000 moeten betalen omdat je boodschappen van je moeder hebt ontvangen? Betrokkene is meteen in een problematische schuldsituatie terecht gekomen met jarenlang alle gevolgen van dien. Moeder is ook nog eens al het geld van de boodschappen kwijt en de gemeente lijkt hier te worden verrijkt?! De nadelen voor betrokkene van de terugvordering zijn onevenredig groot in verhouding tot het doel dat met deze terugvordering wordt gediend. Ook wanneer sprake is van een in de wet geregelde verplichting tot terugvordering zou aan dit evenredigheidsbeginsel van art. 3:4 lid 2 Awb moeten worden getoetst. Ik hoop dat we dat toch geleerd hebben van de toeslagaffaire.”

Hoewel deze zaak niet binnen onze gemeente heeft gespeeld, willen wij uit hoofde van onze volksvertegenwoordigende, kaderstellende en controlerende verantwoordelijkheid hier niet van wegkijken. Daarvoor heeft dit ons te diep geraakt. Wij willen u dan ook de volgende vragen voorleggen:

1. Hoe kijkt u aan tegen bovenstaande gang van zaken?
2. Hoe gaat u in deze problematiek en vergelijkbare zaken om met het spanningsveld tussen juridische correctheid van besluiten de uitwerking hiervan enerzijds en het hanteren van de menselijke maat, de hardheidsclausule en het proportionaliteitsbeginsel anderzijds?
3. Wanneer wij specifiek zien op de terugvordering zoals omschreven, en niet op het doen van boodschappen voor elkaar, zou een dergelijke gedragslijn ook in Waalwijk (kunnen) worden gevolgd? Kunt u dat toelichten?
4. Wanneer een dergelijke gedragslijn in Waalwijk ook zou (kunnen) worden gevolgd, hoe kijkt u hier dan zelf tegenaan en welke juridische en politieke obstakels, uitgangspunten, besluiten, beleidstukken etc. moeten worden aangepast om dit op te lossen?
5. Ervaart uw college knelpunten in landelijke en lokale wetgeving om in dit beleidsveld de weg te gaan die u hierin wilt gaan? Wanneer dit zo is, kan de landelijke politiek u hierbij behulpzaam zijn? Welk signaal geeft u aan hen af? Kan uw Raad hierbij behulpzaam zijn, welke boodschap hebt u in deze voor uw Raad?

Uw reactie zien wij graag binnen de hiervoor staande termijn van u tegemoet en wij verblijven,

met hoogachting en beleefde groet,

Raadsfractie SGP

Richard Tiemstra

Henk van Zelst